

Δήμητρα Ιωάννου στη «ΒτΚ»: «Ακούω προσεκτικά και τα όσα δεν λέγονται»

«Η Συγγραφή είναι μία ιδιαίτερα απαιτητική διαδικασία. Μόνο αν την αγαπάς πολύ, μπορείς να της προσφέρεις το σωστό χώρο και χρόνο από την καθημερινότητά σου»

Η καταξιωμένη συγγραφέας **Δήμητρα Ιωάννου** «ανοίγεται» στη συνέντευξή της στη «Βραδυνή της Κυριακής» και όπως αναφέρει- μεταξύ άλλων- «η Συγγραφή είναι η ψυχοθεραπεία μου. Όταν πλάθω μία νέα ιστορία χάνομαι στον κόσμο της, ξεκουράζομαι και αποφορτίζομαι».

Αναλυτικά η συνέντευξη της Δήμητρας Ιωάννου στη «ΒτΚ»:

Κυρία Ιωάννου, ίντριγκες, ναρκωτικά, παρακολουθήσεις, τηλεόραση, εφοπλιστές, κολ γκερλς, κακοποιήσεις, έρωτες, υιοθεσίες, διαδίκτυο, μέχρι και Αστρολογία και... τι δεν έχετε συμπεριλάβει στο καινούργιο σας μυθιστόρημα «Να ξεμπερδεύουμε με τον Αντίνοο», που είναι το δέκατο βιβλίο σας και κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός.

«Έχετε δίκιο! Τελικά, σε αυτό το μυθιστόρημα πρωταγωνίστρια είναι η ίδια η ζωή, με όλες τις καταστάσεις που ακούμε ή βιώνουμε καθημερινά. Τρεις εντελώς διαφορετικές μεταξύ τους γυναίκες, ένας εκκεντρικός αστρολόγος και μία μποέμ ζωγράφος καθηλωμένη σε αναπηρικό αμαξίδιο, θέλουν να αποτρέψουν τον αδίστακτο δημοσιογράφο Αντίνοο Ιωσηφίδη από το να κάνει και σε άλλους το κακό που έκανε στους ίδιους. Η δολοφονία μίας γυναίκας θα αρχίσει να ξετυλίγει το μίτο της ιστορίας, και κάπως έτσι ξεκινά το παιχνίδι!».

Τι είναι ο Αντίνοος;

«Μία απόλυτα τοξική προσωπικότητα, καθώς προσιδιάζει στον τύπο του ψυχοπαθητικού Νάρκισσου. Οι “Αντίνοοι” αυτού του κόσμου δε βλέπουν τους άλλους σαν ανθρώπους με ανάγκες και συναισθήματα. Τους αντιμετωπίζουν σαν απλά πιόνια στη σκακιέρα της ζωής τους και τους μετακινούν κατά βούληση, για να επιτύχουν τους στόχους τους, χωρίς να ενδιαφέρονται για το κακό που κάνουν».

Μία πολυπρόσωπη και περίπλοκη ιστορία, με όλα τα τραγικά που συμβαίνουν στην αληθινή ζωή. Πώς τα βγάζετε πέρα με τόσους πολλούς χαρακτήρες; Και τους σκιαγραφείτε σα να τους βλέπουμε. Επηρεάζεστε από αυτούς;

«Η αλήθεια είναι πως η ενασχόλησή μου με την Ψυχοθεραπεία με έχει βοηθήσει ουσιαστικά στη δόμηση πολυεπίπεδων χαρακτήρων. Μόνο όταν νιώσω το χαρακτήρα μεστό και ολοκληρωμένο αφήνω να τον γνωρίσει και ο αναγνώστης».

Και πράγματι, αυτοί οι χαρακτήρες αφήνουν το στίγμα τους και σε μένα και σε όποιον διαβάσει το βιβλίο, καθώς νιώθει ότι τους έχει δίπλα του και “συνομιλεί” μαζί τους».

Πώς πλάσατε την υπόθεση; Από την αρχή ή σταδιακά;

«Ξεκίνησα διαμορφώνοντας στο μυαλό μου την αρχή, το τέλος και τους βασικούς πυλώνες της ιστορίας. Όταν οι ήρωές μου πήραν σάρκα και οστά, τους άφησα να αυτενεργήσουν και δε με απογοήτευσαν στιγμή. Εμπλούτισαν την ιστορία με δράση, μυστήριο, συναισθήματα και χιούμορ, και εγώ απολάμβανα την κάθε σελίδα».

Το πιο αξιόλογο και ενδιαφέρον πρόσωπο ποιο είναι στην ιστορία σας;

«Θα έλεγα πως η Φανή είναι μία από τις πιο αγαπημένες ηρωίδες που έχω πλάσει ποτέ σε ιστορία μου. Βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού και είναι εξαιρετικά ευγενής και ευφυής. Αγαπά πολύ τη Μόδα και την Τεχνολογία, ενώ δυσκολεύεται με τις δυνατές φωνές και τα αγγίγματα. Η δυσκολία της στο να κατανοήσει κάποιες φορές τις αλληγορίες και τα αστεία των άλλων την κάνουν αντικείμενο χλευασμού, αλλά η Φανή έχει το δικό της μοναδικό τρόπο να διορθώνει καταστάσεις και τους βάζει όλους στη θέση τους».

Στη Συγγραφή τι σας οδήγησε;

«Η Συγγραφή είναι η ψυχοθεραπεία μου. Όταν πλάθω μία νέα ιστορία χάνομαι στον κόσμο της, ξεκουράζομαι και αποφορτίζομαι, για να επιστρέψω κατόπιν στην καθημερινότητά μου πιο δυναμικά και αποτελεσματικά».

Ό,τι γράφετε, αντανακλά κάτι από εσάς; Υπάρχει κάποιο βιβλίο σας που το βιωματικό στοιχείο να είναι πιο έντονο από το μυθοπλαστικό;

«Νομίζω ότι είναι αναπόφευκτο για κάθε δημιουργό να αντανακλούν οι ιστορίες του κάτι από τον ίδιο. Κάθε ήρωάς μου έχει μεγαλύτερα ή μικρότερα κομμάτια μου, εντούτοις κανένας από αυτούς δεν είμαι εγώ. Είναι εντελώς διαφορετικές ψυχοσυνθέσεις, ο καθένας ένας ολόκληρος κόσμος από μόνος του, και εγώ γοητεύομαι να τους γνωρίζω και να τους συντροφεύω στην πορεία τους».

Συμπεριλαμβάνετε και συναισθήματα, πιστεύω, ή σκέψεις σας, που δεν θέλετε να τα εκφράζετε δημόσια;

«Το αντίθετο θα έλεγα, στο συγκεκριμένο βιβλίο ήθελα πολύ να εκφράσω τις σκέψεις μου για τη συμπερίληψη, την αποδοχή και την αναγνώριση της διαφορετικότητας. Οι τρεις κοπέλες, ο Κένταυρος και η Ρωξάνη, προέρχονται από εντελώς διαφορετικό υπόβαθρο και ο καθένας έχει τα δικά του τραύματα, βιώματα και εμπειρίες.

Στην αρχή είναι επιφυλακτικοί μεταξύ τους, μετά, όμως, ανακαλύπτουν πόσο σημαντικό είναι να βρίσκεσαι στους κόλπους μίας ομάδας που σε αποδέχεται, σε νοιάζεται και σε στηρίζει».

Πώς αισθάνεστε όταν τελειώνετε ένα βιβλίο, ύστερα από τόση ένταση κατά τη συγγραφή του;

«Μία διάχυτη χαρμολύπη. Χαρά και ευγνωμοσύνη που και αυτή η ιστορία άγγιξε αίσια το τέλος της, ανάκατη με θλίψη, γιατί δε θα κάνω ξανά συντροφιά με τους ήρωές μου.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συγγραφής ο κόσμος τους είναι το καταφύγιό μου και εκείνοι η πολύτιμη παρέα μου».

Η μελέτη σας πάνω στις ανθρώπινες σχέσεις και συμπεριφορές αποτελεί βοήθημα για εσάς στα βιβλία σας;

«Λόγω της εκπαίδευσής μου έχω την εμπειρία να ξεχωρίζω τις κάλπικες συμπεριφορές και τα κρυμμένα συναισθήματα. Συνδιαλέγομαι με το συνειδητό, αλλά περιμένω και τις αντιδράσεις του υποσυνείδητου. Ακούω προσεκτικά τα όσα λέγονται, αλλά –ίσως το πιο σημαντικό– και τα όσα δε λέγονται. Πολύτιμα μαθήματα τα παραπάνω».

Ως ειδική στην ανθρώπινη συμπεριφορά, πώς εξηγείτε την τόση βία και κακοποίηση, ακόμη και σε μικρές ηλικίες, που υπάρχει στην εποχή μας; Τι φταίει; Πού οφείλεται;

«Στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα ο οικονομικός στραγγαλισμός μοιάζει να ελλοχεύει παντού, και το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού βρίσκεται σε απόγνωση και δεν μπορεί να πάρει ανάσα. Οι άνθρωποι συνθλίβονται, πνίγονται και αγωνιούν για να πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους και να βάλουν φαγητό στο τραπέζι.

Όταν βρίσκεται κανείς διαρκώς σε αυτή την κατάσταση, πιέζεται, θυμώνει, οργίζεται. Ανταπαντά με ένταση, ξεσπάσματα, καβγάδες και κάποιες φορές κάποιιοι φτάνουν και στη βία. Λυπηρό, αλλά αληθινό».

Είναι λύτρωση, καταξίωση, ζωή ή δρόμος ταχύτητας το γράψιμο;

«Είναι αγάπη. Είναι μεράκι. Είναι ανάσα που μου δίνει ζωή. Είπατε την κατάλληλη λέξη... είναι λύτρωση».

Και ως ειδικός, πώς θα μας συμβουλευάτε να αντιδρούμε στα δύσκολα;

«Ζω στο σήμερα και γνωρίζω απόλυτα τις δυσκολίες που όλοι βιώνουμε καθημερινά. Παρόλα αυτά, προσπαθώ να βρίσκω μικρά πράγματα που μου δίνουν χαρά, και συνειδητά να βλέπω το ποτήρι μισογεμάτο και όχι μισοάδειο. Έτσι παίρνω δύναμη και κουράγιο!».

Ετοιμάζετε και κάτι άλλο;

«Μία ιστορία σε έναν τόπο που πραγματικά αγαπώ από καρδιάς. Μία ομάδα ανθρώπων γεμάτη πόθους, πάθη, μίση, ίντριγκες, κρυμμένα συναισθήματα και ξεχασμένα μυστικά, που όμως λυτρώνουν όταν τελικά έρχονται στην επιφάνεια».

Ποια είναι η Δήμητρα Ιωάννου

Η Δήμητρα Ιωάννου γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και ασχολείται επαγγελματικά με τη Σωματική Ψυχοθεραπεία και τη Βιοανάδραση.

Η μελέτη των ανθρώπινων σχέσεων, συμπεριφορών και διαδράσεων ανέκαθεν τη γοήτευε, ενώ το γράψιμο είναι το μεγάλο της πάθος.

Η γιαγιά της και η μητέρα της γεννήθηκαν στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και ο πατέρας της στην Πρέβεζα.

Η αγάπη της για την Ελλάδα είναι ριζωμένη βαθιά μέσα της, γι' αυτό και ερευνά επίμονα τη λαογραφία και τα μυστικά κάθε γωνιάς της.

Ήδη από το Δημοτικό λάτρευε να γράφει παραμύθια, μικρά θεατρικά και εξαιρετικά μεγάλες εκθέσεις.

Τον ελεύθερο χρόνο της τον περνά με αγαπημένα πρόσωπα, διάβασμα και περιπάτους στη φύση, που την αποφορτίζουν και την αναζωογονούν.